

На юго-истокъ отъ моста е мѣстността „Св^т Гора“. Тази гора е най-хубавото мѣсто за разходка на търновци. Това е единъ малкъ хълмъ, обрасналъ съ доста гъсти джбови и други дървета.

Подъ самото Търново е направенъ тунелъ. Прѣзъ него минава желѣзницата, която иде отъ Русе. Тунелитъ сж два и желѣзницата излиза на югъ, на дѣския брѣгъ на рѣката, гдѣто е станцията.

Търново има около 13000 души жители. Населението му се занимава най-вече съ занаятчийство и търговия.

Градътъ има южно изложение и е доста чистъ. Въ врѣме на дъждъ всичко се измива и отива въ рѣката. Улицитъ сж тѣсни и послани съ камъне. По-широка е само главната улица.

Въ сжщата тази улица се намира паметника, издигнатъ въ честъ на избѣсенитъ възтаници прѣзъ 1876 год.

Повечето отъ къщитъ сж стари и вѣхти; но на много мѣста има построени и нови, хубави здания. Двороветъ на къщитъ сж малки.

Посрѣдъ Търново се издига едно доста голѣмо здание. Това е *правителствения домъ*. Зданието е правено отъ турцитъ, прѣди освобождението. Въ него се помѣщаватъ по-вечето отъ правителственитъ учреждения.

Хубаво е и зданието на читалището „Надежда“. То има единъ голѣмъ театраленъ салонъ, хубаво нареденъ и украсенъ.

Въ Търново има мъжка и дѣвическа гимназии и нѣколко основни училища.